

Livsviktigt

Svenska kyrkan i Kind
Nr 6 2020

Gissa julkrubborna!

Känner du igen julkrubborna?
Skriv ner i vilken kyrka eller församlingshem i Kinds pastorat du tror att de fanns placerade när bilden togs, från 1 till 12.
Skicka in ditt svar till:
mats.svedberg@svenskakyrkan.se
senast den 18 december så kan du vinna följande:

1a pris: Portabel julkrubba

2a-3e pris: Receptboken från Mötesplats Prästgården. Boken finns att köpa på Mötesplats Prästgården, kontakta då Frida Winge på frida.winge@svenskakyrkan.se.

4e-10e pris: Reflexänglar

Märk mailet med "jultävling" och glöm inte skriva ditt namn och adress
Vi lottar vinnarna bland de rätta svaren.

Lycka till!

Natten ska vika där mörker nu råder.
Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkets land strålar ljuset fram.
Jesaja 9: 1a, 2

Ty ett barn har fötts, en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn:
Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste.
Jesaja 9: 6

Svenska kyrkan
KINDS PASTORAT

Sponsrat innehåll av Kinds Pastorat

ACT Svenska kyrkans julkampanj

Tillsammans med kyrkor, organisationer och tusentals frivilliga arbetar Act Svenska kyrkan långsiktigt mot fattigdom, förtryck och orättvisor, och agerar snabbt när katastrofen inträffar. Årets julkampanj uppmanar till att bryta skadliga traditioner som tvångsäktenskap, könsstypning och andra övergrepp riktade mot flickor. I vanliga fall samlas pengar in i samband med gudstjänster och andra sammankomster inom kyrkan. I år kan du swisha din gåva på 9001223. Din gåva läggs på kollekten från din församling.

Julkampanjen 2020

Samlar pengar mot skadliga traditioner

Traditioner tycker vi om och vill värna om. Men det finns skadliga traditioner som förtjänar att brytas. Det är temat för årets julinsamling som håller på till den 6 januari.

JULINSAMLINGEN – Det är fint med traditioner, säger Inger Lindberg som är aktiv inom ACT Svenska Kyrkans julinsamling i Kalv där hon bor. Men kanske inte alla traditioner är värda att värna om? – Tänk dej Amina, nio år som bor i Tanzania, säger Inger och fortsätter: – Även i hennes familj är traditioner viktiga. Därför kommer byns äldrekvinnor idag, för Amina ska omskäras. Har hon tur är kniven ren och inte ett rostigt rakblad.

Traditioner är invanda seder och bruk, språk och värderingar som förs vidare från generation till generation. Det svenska julfirandet är en tradition, Lucia likaså. – Men vi firar Lucia till minne av en flicka som dödades för att hon inte ville gifta sig. Det är klart att vi ska ha en mysig

jul, men man får försöka hålla båda dessa bilder samtidigt.

– **Årets julinsamling** vill stödja de goda krafter som vill bryta de traditioner som innebär övergrepp som tvångsgifte, könsstypning eller att inte få gå i skolan, traditioner där flickor inte får bestämma över sin egen kropp och sitt eget liv, säger Inger.

För henne har det blivit en självklarhet att delta i ACT Svenska Kyrkans julinsamling. – Det har jag gjort så länge jag bott i Kalv, i tjugo-trettio år.

Men hon är inte ensam. – Vi är en liten grupp på tre-fyra stycken. Jag har en kristen tro i grunden och för mig har kyrkan en sorts uppdrag. Det vill jag dela med andra och det har blivit naturligt att göra det i Kalv eftersom

– Årets julinsamling vill stödja goda krafter.

Inger Lindberg, Kalv

jag bor där.

Hon konstaterar att årets julinsamling blir lite speciell. Svenska Kyrkan har två stora insamlingar varje år, den andra är Fasteinsamlingen.

– Vi brukar samla in pengar på gudstjänsterna och andra samlingar, 2019 fick vi in 47.368 kronor här i Kinda holms församling. Det mesta kommer från julinsamlingen. I fjol hade vi en konsert med

Christer Claesson. Vi tog inget inträde men hela kollekten gick till ACT Svenska Kyrkan.

I år blir det annorlunda nu när vi inte kan träffas som vanligt.

– Vi kommer att ha en del digitala andakter och folk har faktiskt redan börjat swisha in till julinsamlingen.

Själv har Inger inga fasta traditioner när det kommer till julfirandet.

– Ibland har jag firat i kyrkan, på senare år med min syster eller med barnen. I Kalv är traditionen julfirandet på julafton, där min dotter Klara brukar sjunga under julfirandet. Men så blir det nog inte år.

En del traditioner bör brytas. Andra väl värda att värnas, även om 2020 är året då de flesta av våra traditioner ställts på ända av en pandemi.

Tina Hjorth Svensson

Inger Lindberg

Ålder: 65 år.

Bor: i Kalv.

Familj: 2 egna barn, 2 bonusbarn, sammanlagt 6 barnbarn, 2 katter och 5 höns.

Yrke: Är socionom och jobbar som socialsekreterare i Svenljunga kommun.

Därför är jag aktiv inom kyrkan: Dels för att jag i grunden har en kristen tro. För mig har kyrkan en uppgift som jag vill dela genom att arbeta tillsammans med andra.

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

BRYT EN TRADITION

Tillsammans kan vi stoppa tvångsäktenskap, könsstypning och andra övergrepp.

SWISHA DIN GÅVA TILL 900 1223
svenskakyrkan.se/act

act
Svenska kyrkan

Foto: Deborah Rossouw/Ikon

Sponsrat innehåll av Kinds Pastorat

Dags att packa upp

julkrubban igen. Av någon anledning ligger den alltid längst ner i min stora julkista! Upp med kartonger och trasiga ljusslingor, tomtar som tappat huvudet av julstress, kulor som glänser så hoppfullt och änglar som blivit gråhåriga av all väntan.

Men förresten är det någon idé i år? Vem kommer i år? Vilka små fingrar ska pillas, ändra, och leka lite med de små lammen. Är det någon idé? JO det är det! Så dumt jag tänker, klart jag packar upp den, klart den ska vara där på sin plats, även detta år. Det är jul oavsett Covid 19, en annorlunda jul, men att fira att vår Frälsare är född tänker jag inte missa! Den julglädjen ska ingen eller ingenting få ta ifrån mig! Mitt i mörkret kommer Gud till oss!

Där är den! Sakta, nästan andaktsfullt tar jag upp figurerna som funnits med så länge jag kan minnas. Själva landskapet är redan klart, grön mossas, för att påminna om att Jesus även kommit till oss i våra skogar. Ett grönt luggslitet filtgräs, som varje gång predikar för mig att man kan inte hinna allt, så gräs till exempel. En liten sjö av spegelglas som speglar himlen och så alla dessa stenar jag släpat hem från olika delar av vår värld, för Jesus är hos alla.

Jag ställer upp stallet, sedan figur efter figur, en bedjande Maria, en beskyddande Josef, vaktande herdar, kameler med sin utstyrsel, ulliga får, en åsna vars ben liksom försvunnit eftersom hon år efter år stått med benen i fuktig mossas. Åsnan ligger i min hand en stund, du lilla åsna som burit Jesus, nu är det vår tur att bära ut det glada budskapet! Sätter dit de skönsjunga änglarna och tre vise män. Undrar lite, varför har vi inte några visa kvinnor med?

Ja och så krubban där det lilla barnet ska ligga och sova så sött under änglasången. Dags att lägga dit huvudpersonen!

Men var är barnet? Det finns ju inte här! Jag letar bland papper och kartonger, tittar

under bord och stolar, damm hittar jag, men inte barnet. Jag rusar tillbaka till kistan och väcker en sömnig gammal halmbock som sett bättre dagar.

Ingenstans finns barnet! Jag tittar på mitt landskap, det ser lite konstigt ut, har det inte blivit lite gråare, lite tråkigare och definitivt tommare på något underligt sätt.

Maria stirrar framför sig med tom blick, Josef grå och uppgiven lutar sig tungt mot sin piprensestav (den riktiga staven försvann någon gång på 70 talet). Nu syns spiken i kamelens hals alltför tydligt, den sattes dit för några år sedan när den stackaren ramlat i golvet. Fåren ser alldeles vilnsa ut, lite fåraktigt tittar de på varandra. Herden verkar helt självupptagen. Inte ens oxen, trög och lat,

som skulle fått ett barn till rumskamrat, är glad för att krubban åter är ett matbord och inte en barnsäng. Mest orolig är jag kanske för vise männen, i hundratalsår har den ene suttit på knä, det blir inte lätt att komma upp med de gamla lederna, och han som lutat sig fram, kommer att behöva en längre behandling för sin nackskada. Det syns att de inte längre varken har mål eller mening med sin långa färd. Och hur kan de i dessa smittotider tränga ihop sig på detta osunda sätt?

Vad ska jag göra? Jag får lägga ditt något annat! En tomte kanske? Det vore lite nytänk, men nej detta är ingen saga eller sägen. Det är riktigt och viktigt. Nej tomten med sin röda luva får en annan plats. Så ligger en av barnbarnens dockor där, en med långa ben och smala armar. Kanske...?

Nej de kroppsidealerna har ingen plats här i krubban. De kraven på hur man ser ut och ska vara, är långt borta. Här är man den finaste, hur man än ser ut.

Jag står där och tittar och tårarna kommer i ögonen. Har jag missat det viktigaste i mitt flängande och jobbande. Uppgivet stoppar jag handen i fickan. Men vad har jag där, vad är det jag får i min hand? Där är barnet, det lilla Guda-barnet fanns i min ficka, så nära mig, fast jag inte visste. Det låg i min ficka bland näsdukar, kvitton och en upphittad strumpa. Där mitt i vardagen finns Jesus.

Du lilla Jesusbarn – tack för att du finns där mitt i mitt liv och min vardag. Ibland är det som jag inte hittar dig, men så är du ändå så nära.

Jag lägger barnet i krubban. Och tänk, nu slutar änglar – na att stå och gapa och börjar sjunga på sina himmelska visor. De vise männen är unga på nytt, och liksom rätar på ryggarna samtidigt som de böjer sig ödmjukt framför barnet. Herden visar ett gott ledarskap, när han står där mitt bland sina får. Fåren ja, de ser på herden och verkar trygga. Oxen ser

nöjd ut med livet. Kamelen verkar på något sätt mer hel. Josef är levande och ängsligt beskyddande. I Marias ansikte syns smärtans tydliga spår men ögonen lyser av stolthet och glädje. Stallet blir plötsligt stort och luftigt, med plats för alla.

Barnet ser på mig och ler: Tycker du jag känns långt borta, känner du dig ledsen, orolig och förvirrad i denna märkliga tid? Var inte rädd! Även om du inte alltid är närvarande, så är jag alltid närvarande hos dig, viskar gudabarnet. Jag sätter dit både tomten och dockan i landskapet, alla för rum, Gud är inte knusslig! God Jul!

**Katarina Redegard
December 2020**

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av det som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Johannes 1:1 ff

**Julevangeliet
Lukas 2:1-20**

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

Och Josef, som genom sin härkomst hörde till David hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judéen, till Davids stad Betlehem, för att skatt skriva sig tillsammans med maria sin trolovade som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgat.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sa till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba" Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt"

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren låtit oss veta" De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Gud tänd ljus i vår värld!

Glädjens ljus hos alla som gråter och misströstar.

Hoppets ljus hos alla som tycker sig sakna framtiden.

Helandets ljus till alla sjuka. Tröstens ljus för alla som sörjer.

Frihetens ljus till alla fångna. Vi ber att din kärleks ljus ska tränga in genom våra livs sprickor och väcka och värma oss.

Hjälp oss se vad som är verklig julglädje. Du som ledde människor genom nattens mörker i stjärnans ljus till dragigt stall i Betlehem.

Led oss genom mörker och snålblåst till den verkliga julglädjen.

Du världens ljus. Du lilla barn. Du vår räddare och bror.

Kom till oss! Var oss nära.

Ge glädje och kraft att ge ljuset vidare.

Amen

Säg tre ord som är viktiga för dig julen 2020?

Fåret Kajsa
Var är herden?

Jesper av Rösarp "Oxen"
Vila, tålamod,
omtänksamhet

Åsnan Isabelle
Hö, sällskap,
tålamod

Martin Lindman
Ljus, glädje,
gemenskap

Inger Johansson
Julefrid åt alla

Karin Hidendahl
Familjen,
julefrid, hälsan

Ulla-Britt Lidrot
Friska, familjen,
grönkål

Kajsa Johansson
Glädjefylld, Coronafri,
familjegemenskap

Susanne Andersson
Gemenskap,
utomhusaktivitet,
familjen

Sten-Åke Johansson
Förväntan,
saknad, glädje

Susanne Lindqvist
Närhet, ljus, frid

Svenska kyrkan
KINDS PASTORAT

Svenska kyrkan i Kind telefon växel: 0325-61 20 00 • Postadress: Klockaregatan 2, 512 23 Svenljunga
E-post: kinds.pastorat@svenskakyrkan.se • Webbida: svenskakyrkan.se/kind

